

Rozważania: Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych (2 listopada)

Rozważanie na 2 listopada,
wspomnienie wszystkich
wiernych zmarłych.

Proponowane tematy to: Jezus
obiecuje nam miejsce
zamieszkania w niebie; Dusze
czyśćcowe i nasze
wstawiennictwo za nie;

Wzajemna pomoc duszom czyśćcowym.

- Jezus obiecuje nam miejsce zamieszkania w niebie;
- Dusze czyśćcowe i nasze wstawiennictwo za nie;
- Wzajemna pomoc duszom czyśćcowym.

.....

„NIECH SIĘ NIE TRWOŻY serce wasze – mówi nam dzisiaj Jezus. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie! W domu Ojca mego jest mieszkań wiele” (J 14,1-2). Wspomnienie wszystkich wiernych zmarłych daje nam okazję do ponownego rozważenia rzeczywistości życia wiecznego, do skierowania naszych serc ku nadziei ostatecznego spotkania z miłością prawdziwą i na zawsze. Nikt z nas nie przekroczył progu śmierci, więc nie wiemy, jak

ten moment będzie wyglądał. Bóg zechciał w swoim Synu objawić nam to, co czeka nas w Jego domu.

„Dziś, jak i wczoraj wiele osób odwiedza cmentarz, który — jak mówi samo to słowo — jest «miejszem odpoczynku», w oczekiwaniu na ostateczne przebudzenie. Piękna jest myśl, że to sam Jezus nas obudzi. Sam Jezus objawił, że śmierć ciała jest jakby snem, z którego On nas obudzi. Z tą wiarą zatrzymujemy się — również duchowo — przy grobach naszych bliskich, tych, którzy nas kochali i czynili nam dobro. Ale dzisiaj jesteście wezwani, aby wspomnieć wszystkich, także tych, o których nikt nie pamięta” ^[1].

„A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce – ciągnie Jezus -, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem” (J 14,3). „Człowiek potrzebuje

wieczności, a wszelka inna nadzieja jest dla niego zbyt krótka, zbyt ograniczona. Człowieka można wyjaśnić tylko wtedy, gdy istnieje Miłość, przekraczająca wszelką izolację, także izolację śmierci, w całości, która wykracza również poza czas i przestrzeń”^[2].

„WIECZNY ODPOCZYNEK racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci”^[3], modlimy się dzisiaj na początku Mszy Świętej. Sytuacja wiernych zmarłych, którzy nie osiągnęli jeszcze nieba, jest doświadczeniem cierpienia i radości zarazem. Ból i szczęście w tajemniczy sposób splatają się w czyśccu. Powodem tej radości jest pewność, że zobaczą Boga: wygrali bitwę, postanowili być szczęśliwi na ziemi i w niebie. Są one o krok od chwały i dlatego tradycja

chrześcijańska nazywa je „błogosławionymi duszami czyśccowymi”.

Nawet smutki są tam źródłem radości, bo dusze przyjmują to cierpienie, poddając się całkowicie woli Bożej. Z gorącą miłością, choć jeszcze niedoskonałą, adorują tajemnicę świętości Boga. Według Św. Katarzyny z Genui, znanej szczególnie ze swojej wizji czyściec, „nie jest przedstawiony jako element krajobrazu wnętrza ziemi: jest to ogień nie zewnętrzny, ale wewnętrzny. Czyściec jest ogniem wewnętrznym. Święta mówi o drodze oczyszczenia duszy ku pełnej komunii z Bogiem, wychodząc od swojego doświadczenia głębokiego bólu z powodu popełnionych grzechów, w porównaniu z nieskończoną miłością Boga”^[4].

Kapłan, w jednej z modlitw eucharystycznych, które są nam

ofiarowane w Mszale, prosi Boga w imieniu wszystkich: „Pamiętaj także o naszych zmarłych braciach i siostrach, którzy zasnęli z nadzieją zmartwychwstania, i o wszystkich, którzy w twojej łasce odeszli z tego świata. Dopuść ich do oglądania Twojej światłości” ^[5]. Spośród wszystkich ofiar, jakie możemy złożyć, najcenniejsza jest Najświętsza Ofiara Ołtarza. Msza św. może być odprawiana za zmarłych. Kościół, pragnąc, by jak najszybciej dotarli do nieba, pozwala dziś wszystkim kapłanom odprawiać Mszę świętą trzy razy. Zachęca nas również do modlitwy za naszych braci i siostry, którzy „już spoczywają w pokoju”. Pobożność ludu chrześcijańskiego, oprócz Eucharystii, odnajduje się w pobożnych praktykach, takich jak różaniec święty, rekolekcje i dzieła zadośćuczynienia, prawdziwą drogę modlitwy wstawienniczej za zmarłych.

.....

KOMUNIA Z KOŚCIOŁEM, a w tym przypadku ze zmarłymi, oznacza, że „nasza modlitwa za zmarłych nie tylko może im pomóc, lecz także sprawia, że staje się skuteczne ich wstawiennictwo za nami” ^[6]. Święci byli wielkimi czcicielami tej wzajemnej pomocy. Św. Alfons Maria Liguori potwierdza, że możemy wierzyć, iż duszom czyśćcowym „Pan im objawia nasze prośby; a one wówczas, ponieważ pałają wielką miłością, nie zapominają na pewno wstawiać się za nami” ^[7]. Święta Teresa od Dzieciątka Jezus często zwracała się do nich o pomoc, a po jej otrzymaniu czuła się ich dłużniczką: „Boże mój, błagam Cię, abyś spłacił dług jaki zaciągnęłam u dusz czyśćcowych”^[8]. Św. Josemaría również przyznawał się do swojej współpracy z nimi: „Na początku bardzo mocno odczuwałem towarzystwo dusz czyśćcowych.

Czułem, jakby szarpali moją sutannę,
prosząc, bym się za nich modlił i
powierzył się ich wstawiennictwu.
Od tego czasu, ze względu na
ogromne zasługi, jakie mi oddali,
lubię mówić, głosić i przekazywać
innym tę rzeczywistość: moi dobrzy
przyjaciele dusze czyściciele” ^[9]. ».

To doświadczenie świętych pokazuje
nam, że miłość do tych, których
kochamy, może wykraczać poza
śmierć. „Żaden człowiek nie jest
monadą zamkniętą w sobie samej.
Istnieje głęboka komunia między
naszymi istnieniami, są ze sobą
powiązane poprzez wielorakie
współzależności. Nikt nie żyje sam.
Nikt nie grzeszy sam. Nikt nie będzie
zbawiony sam. Nieustannie w moje
życie wkracza życie innych: w to, co
myślę, mówię, robię, działam (...).
Jako chrześcijanie nie powinniśmy
pytać jedynie: jak mogę zbawić siebie
samego? Powinniśmy również pytać
siebie: co mogę zrobić, aby inni

zostali zbawieni i aby również dla innych wzeszła gwiazda nadziei? Wówczas zrobię najwięcej także dla mojego własnego zbawienia” ^[10] ____.

„Zwracamy się teraz do Matki Bożej, która pod krzyżem boleśnie przeżywała dramat śmierci Chrystusa, a później uczestniczyła w radości Jego zmartwychwstania. Niech Ona, *Brama Niebios*, pomaga nam coraz lepiej rozumieć wartość modlitwy za zmarłych. Oni są nam bliscy! Niech Ona nas wspiera w codziennej pielgrzymce na ziemi i nam pomaga, byśmy nigdy nie stracili z oczu ostatecznego celu życia, jakim jest raj” ^[11] ____.

^[1] Franciszek, *Anioł Pański*, 2-XI-2014.

^[2] Benedykt XVI, *Audiencja*, 2-XI-2011.

[3] — Modlitwa na rozpoczęcie mszy św.
za wszystkich wiernych zmarłych.

[4] — Benedykt XVI, *Audiencja*, 12-I-2011.

[5] — *Mszał Rzymski*, Modlitwa
Eucharystyczna II.

[6] — *Katechizm Kościoła Katolickiego*,
nr. 958.

[7] — Św. Alfons Maria Liguori, *O
wielkim środku modlitwy*, rozdział I,
III.

[8] — Święta Teresa od Dzieciątka
Jezus, *Ostatnie rozmowy*, 6-VIII-1897.

[9] — Święty Josemaría, słowa z 1967
roku, cytowane w Javier Echevarría,
Wspomnienie bł. Josemaría Escrivá,
Rialp, Madrid 2000, str. 187.

[10] — Benedykt XVI, *Spe salvi*, 30-
XI-2007.

[11] — Franciszek, *Anioł Pański*, 2-
XI-2014.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/meditation/rozwazania-
wspomnienie-wszystkich-wiernych-
zmarlych-2-listopada/](https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-wspomnienie-wszystkich-wiernych-zmarlych-2-listopada/) (16-03-2026)